

31996L0026

23.5.1996

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 124/1

ДИРЕКТИВА 96/26/ЕО НА СЪВЕТА**от 29 април 1996 година****относно допускане до професията на автомобилен превозвач на товари и автомобилен превозвач на пътници и взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, предназначени да улеснят упражняването на правото на свободно установяване на тези превозвачи за осъществяване на вътрешни и международни превози**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 75 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,в съответствие с процедурата, предвидена в член 189в от Договора ⁽³⁾,

като има предвид неколкостранното внасяне на съществени изменения в Директива 74/561/ЕИО на Съвета от 12 ноември 1974 г. относно допускане до професията на автомобилен превозвач на товари във вътрешни и международни превози ⁽⁴⁾, Директива 74/562/ЕИО на Съвета от 12 ноември 1974 г. относно допускане до професията на автомобилен превозвач на пътници във вътрешни и международни превози ⁽⁵⁾ и Директива 77/796/ЕИО на Съвета от 12 декември 1977 г., относно взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация на автомобилните превозвачи на товари и автомобилните превозвачи на пътници, включително и мерките, предназначени да улеснят ефективното упражняване на правото на

свобода на установяване на тези превозвачи ⁽⁶⁾; като има предвид, че от съображения за рационалност и яснота, посочените директиви следва да бъдат обединени в един-единствен текст;

като има предвид, че организацията на транспортния пазар е един от съществените фактори за осъществяване на общата политика в областта на транспорта, предвидена в Договора;

като има предвид, че приемането на мерки, насочени към координиране на условията за допускане до професията на автомобилен превозвач на товари или автомобилен превозвач на пътници (наричани по-нататък „автомобилен превозвач“) вероятно ще благоприятства ефективното упражняване на правото на установяване на тези превозвачи;

като има предвид, че необходимостта да се осигури въвеждането на общи правила за допускане до професията на автомобилен превозвач във вътрешни и международни превози, за да се гарантира, че тези превозвачи ще бъдат с по-висока квалификация и по такъв начин да се повиши рационализацията на пазара и качеството на предоставяната услуга в интерес на потребителите, превозвачите и икономиката като цяло, както и пътната безопасност;

като има предвид, че правилата за допускане до професията на автомобилен превозвач следователно трябва да обхващат добрата репутация, финансовата стабилност и професионалната компетентност на превозвачите;

като има предвид обаче, че не се налага в тези общи правила да се включат някои видове превози, които имат ограничено икономическо значение;

като има предвид, че от 1 януари 1993 г. достъпът до пазара на трансграничните автомобилни превози на товари се регулира от система за издаване на лицензи в Общността на основата на качествени критерии;

(1) ОВ С 286, 14.11.1990 г., стр. 4 и изменение, изпратено на 16 декември 1993 г.

(2) ОВ С 339, 31.12.1991 г., стр. 5 и ОВ С 295, 22.10.1994 г., стр. 30.

(3) Становище на Европейския парламент от 13 декември 1991 г. (ОВ С 13, 20.1.1992 г., стр. 443) и от 20 април 1994 г. (ОВ С 128, 9.5.1994 г., стр. 136), обща позиция на Съвета от 8 декември 1995 г. (ОВ С 356, 30.12.1995 г.) и Решение на Европейския парламент от 28 март 1996 г. (все още не е публикувано в Официален вестник).

(4) ОВ L 308, 19.11.1974 г., стр. 18. Директива, последно изменена с Регламент (ЕИО) № 3572/90 (ОВ L 353, 17.12.1990 г., стр. 12).

(5) ОВ L 308, 19.11.1974 г., стр. 23. Директива, последно изменена с Регламент (ЕИО) № 3572/90 (ОВ L 353, 17.12.1990 г., стр. 12).

(6) ОВ L 334, 24.12.1977 г., стр. 37. Директива, последно изменена с Директива 89/438/ЕИО (ОВ L 212, 22.7.1989 г., стр. 101). Поправка (ОВ L 298, 17.10.1989 г., стр. 31).

като има предвид, че за да се реорганизира ефективно пазарът с оглед на изискването за добра репутация, е необходимо допускането до упражняване на професията на автомобилен превозвач да зависи от уеднакви изисквания, и по-специално заявителят да няма присъди за тежки престъпления, включително правонарушения от търговско естество, да не е обявен за неспособен да упражнява професията, и от спазването на разпоредбите, които се прилагат за професията на автомобилен превозвач;

като има предвид, че с оглед изискването за подходяща финансова стабилност и в частност, за да се осигури режим на еднакво третиране на предприятията в различните държави-членки, е необходимо да бъдат определени конкретни критерии, на които трябва да отговарят автомобилните превозвачи;

като има предвид, че предвид изискването за добра репутация и финансова стабилност би било уместно да се признават съответните документи, издадени от компетентен орган в страната на произход на автомобилния превозвач, или страната, от която той идва, като достатъчно доказателство за допускане до разглежданите дейности в приемащата държава-членка;

като има предвид, че е препоръчително, с оглед на изискването за професионална компетентност да се предвиди доказването на тази компетентност да става въз основа на издържан писмен изпит от заявителя за автомобилен превозвач, но държавите-членки да могат да освобождават кандидатите от такъв изпит, ако те са представили доказателства за достатъчен практически опит;

като има предвид, че по отношение на изискването за професионална компетентност, сертификатите, издадени съобразно разпоредбите на Общността за допускане до професията на автомобилен превозвач, трябва да бъдат разглеждани като достатъчно доказателство от приемащата държава-членка;

като има предвид, че за приложението на настоящата директива следва да се вземат мерки за създаване на система за взаимопомощ между държавите членки;

като има предвид, че настоящата директива не трябва да засяга задълженията на държавите-членки относно крайните срокове за въвеждане или прилагане на директивите, посочени в приложение II, част Б,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

Допускане до професията на автомобилен превозвач

Член 1

1. Допускането до професията на автомобилен превозвач на товари или автомобилен превозвач на пътници се урежда с

разпоредбите, приети от държавите-членки в съответствие с общите правила, които се съдържат в настоящата директива.

2. По смисъла на настоящата директива:

— „професията автомобилен превозвач на товари“ е дейността, осъществявана от всяко предприятие за превоз на товари за чужда сметка със самостоятелно моторно превозно средство или комбинация от сдвоени превозни средства,

— „професията автомобилен превозвач на пътници“ е дейността, осъществявана от всяко предприятие посредством моторни превозни средства, конструирани и оборудвани по такъв начин, че да са подходящи за превозване на повече от девет лица — включително и водача — и предназначени за тази цел, пътнически транспортни услуги за обществеността или за определени категории пътници срещу заплащане от страна на превозваното лице или от организатора на транспорта,

— „предприятие“ е всяко физическо лице, всяко юридическо лице, независимо дали работи с цел печалба или не, всяко сдружение или група лица без правосубектност, независимо дали със стопанска или нестопанска цел, или всеки официален орган, независимо дали има собствена правосубектност или е зависим от институция, която има такава правосубектност.

Член 2

1. Настоящата директива не се прилага за предприятия, извършващи по професия дейност като автомобилен превозвач на товари с моторни превозни средства с товароносимост до 3,5 тона или максимално натоварено състояние до 6 тона. Държавите-членки могат обаче да намалят посочените ограничения за всички или за някои категории превози.

2. Държавите-членки могат, след консултации с Комисията, да освободят от прилагането на всички или на някои разпоредби на настоящата директива предприятията за автомобилен превоз на товари, осъществяващи изключително вътрешни превози, които имат незначително влияние за транспортния пазар поради:

— естеството на превозваните товари, или

— кратките разстояния, на които се превозват товарите.

В случай на непредвидени обстоятелства, държавите-членки могат да предоставят временно освобождаване до приключване на консултацията с Комисията.

3. Държавите-членки могат, след консултации с Комисията, да освободят от прилагането на всички или на някои разпоредби от настоящата директива предприятията, предоставящи изключително услуги за автомобилен превоз на пътници с

нетърговска цел, или предприятията, чиято основна дейност не е тази на автомобилен превозвач на пътници, доколкото транспортната им дейност има незначително влияние за транспортния пазар.

Член 3

1. Предприятията, желаещи да извършват по професия дейност като автомобилен превозвач, трябва да отговарят на изискванията за:

- а) добра репутация;
- б) подходящо финансово състояние;
- в) професионална компетентност.

Когато кандидатът е физическо лице и не отговаря на изискване съгласно буква в), компетентните органи могат независимо от това да му разрешат да осъществява по професия дейност като автомобилен превозвач, при условие че той определи пред горепосочените органи друго лице, отговарящо на изискванията съгласно букви а) и в), което продължително и ефективно ще ръководи транспортната дейност на предприятието.

Когато заявителят не е физическо лице:

— лицето или лицата, които продължително и ефективно ще ръководят транспортната дейност на предприятието, трябва да отговарят на изискване съгласно буква а). Държавите-членки могат да изискват също и други лица в предприятието да отговарят на това изискване,

— лицето или лицата, посочени в първото тире, трябва да отговарят на изискване съгласно буква в).

2. Държавите-членки определят условията, които трябва бъдат изпълнени от предприятията, установени на тяхна територия, за да отговарят на изискването за добра репутация.

Те определят, дали това изискване не е изпълнено, или вече не се изпълнява, ако физическото лице или лицата, за които се смята, че отговарят на това условие съгласно параграф 1:

- а) са били осъждани за тежки престъпления, включително и правонарушения от търговско естество;
- б) са обявени за неспособни да упражняват професията на автомобилен превозвач съгласно правилата, които са в сила;
- в) са осъждани за тежки повторни нарушения на действащите в тази област разпоредби относно:

- условията на заплащане и наемане на работа в професията, или
- автомобилния превоз на товари или пътници, по целесъобразност, и по-специално правилата, отнасящи се за периодите на управление на превозното средство и почивка на водачите, теглото и размерите на превозните средства с търговско предназначение, пътната безопасност и безопасността на превозните средства.

В случаите, посочени в букви а), б) и в), изискването за добра репутация не може да се счита за изпълнено докато не се възстанови добрата репутация, или не се осъществи друга мярка с равносетен ефект, съгласно съществуващите релевантни национални разпоредби.

3. а) Подходящото финансово състояние се изразява в притежаването на достатъчно налични средства, за да се осигури безпрепятствено започване на дейността и правилно управление на предприятието.

б) За да се установи финансовото състояние на предприятието, компетентният орган отчита: годишните финансови отчети на предприятието, ако има такива; наличните средства, включително и банкови депозити, овърдрафт и банкови заеми; активите, включително и недвижима собственост, които могат да се използват от предприятието за предоставяне на обезпечение; разходите, включително и разходи за закупуване или първоначална вноска за изплащане на превозни средства, помещения, сгради и съоръжения, и оборотния капитал.

в) Предприятието трябва да има наличен капитал и резерви в размер най-малко на:

- 3000 ECU на едно използвано превозно средство, или
- 150 ECU на тон максимално допустимо тегло на товарните превозни средства, използвани от предприятието, или
- 150 ECU на едно място в пътническите превозни средства, използвани от предприятието,

избира се по-ниската стойност.

Държавите-членки могат да дерогират първата алинея за тези предприятия за превози, които осъществяват дейността си изключително на националния пазар.

г) По смисъла на букви а), б) и в), компетентният орган може да приеме като доказателство за финансова стабилност потвърждение или уверение, дадено от банка или друга подходяща компетентна институция. Такова потвърждение или уверение може да се даде под формата на банкова гаранция или друго сходно средство.

д) Букви б), в) и г) се прилагат само за предприятия, оправомощени в държава-членка според националната уредба да извършват по професия дейност като автомобилен превозвач, считано от 1 януари 1990 г.

4. Условието за професионална компетентност се изразява в притежаването на умения, доказани въз основа на издържан писмен изпит, който може да се проведе под формата на изпит с повече от един отговор по предметите, изброени в приложение I и се организира от институцията или органа, определени за тази цел от всяка държава-членка.

Държавите-членки могат да освободят от изпит кандидатите за автомобилни превозвачи, които представят доказателство за най-малко пет години практически опит на ръководен пост в предприятието за автомобилен превоз.

Държавите-членки могат да освободят от явяване на изпит по предметите, включени в техните дипломи титулярите на някои дипломи за горно ниво на обучение, или на технически дипломи, които представят доказателство за солидни познания по определени от тях предмети от изброените в приложение I.

Като доказателство за професионална компетентност трябва да се представи сертификат, издаден от институцията или органа, посочени в първа алинея.

Член 4

Държавите-членки определят обстоятелствата, при които предприятието за автомобилен превоз може, независимо от член 3, параграф 1, да бъде временно управлявано за максимален срок от една година и с удължаване за максималния срок с шест месеца, в надлежно оправдани специални случаи, в случай на смърт, физическа или юридическа недееспособност на физическото лице, извършващо по професия дейност като автомобилен превозвач, или на физическото лице, което отговаря на изискванията от член 3, параграф 1, букви а) и в).

Компетентните органи в държавите-членки могат, като изключение и в определени специални случаи, окончателно да оправомощат лице, което не отговаря на изискването за професионална компетентност, посочено в член 3, параграф 1, буква в), да ръководи предприятие за автомобилен превоз, при условие че това лице притежава най-малко три години практически опит в ежедневното управление на предприятието.

Член 5

1. Предприятията, представили доказателства, че преди:

- 1 януари 1978 г. за Белгия, Дания, Германия, Франция, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия и Обединеното кралство,
- 1 януари 1984 г. за Гърция,
- 1 януари 1986 г. за Испания и Португалия,

— 3 октомври 1989 г. за територията на бившата Германска демократична република,

са били оправомощени съобразно националната уредба на държава-членка да извършват по професия дейност като автомобилен превозвач на товари или автомобилен превозвач на пътници, по целесъобразност, във вътрешни и/или международни превози, се освобождават от изискването да предоставят доказателство, че отговарят на изискванията на разпоредбите от член 3.

2. Физическите лица, които:

- след 31 декември 1974 г. и преди 1 януари 1978 г. за Белгия, Дания, Германия, Франция, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия и Обединеното кралство,
- след 31 декември 1980 г. и преди 1 януари 1984 г. за Гърция,
- след 31 декември 1982 г. и преди 1 януари 1986 г. за Испания и Португалия,
- след 2 октомври 1989 г. и преди 1 януари 1992 г. за територията на бившата Германска демократична република,

са били:

- оправомощени да извършват по професия дейност като автомобилен превозвач на товари или автомобилен превозвач на пътници, в зависимост от случая, без да са представили доказателство, съгласно националната уредба, за тяхната професионална компетентност, или
- определени ефективно и продължително да управляват транспортната дейност на предприятието,

трябва да са отговаряли на условието за професионална компетентност, посочено в член 3, параграф 4 преди:

- 1 януари 1980 г. за Белгия, Дания, Германия, Франция, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия и Обединеното кралство,
- 1 януари 1986 г. за Гърция,
- 1 януари 1988 г. за Испания и Португалия,
- 1 юли 1992 г. за територията на бившата Германска демократична република.

Същото изискване се прилага и в случая, посочен в член 3, параграф 1, трета алинея.

Член 6

1. Решенията, взети от компетентните органи на държавите-членки в съответствие с мерките, приети на основание на настоящата директива, с които се отхвърля заявление за допускане до

професията на автомобилен превозвач, съдържат основанията за отказа.

2. Държавите членки следят компетентните органи да отнемат разрешителното за извършване на професионална дейност като автомобилен превозвач, ако установят, че условията съгласно член 3, параграф 1, букви а), б) или в) вече не се спазват. В този случай, обаче, те определят достатъчно време, за да се назначи заместник.

3. Относно решенията, посочени в параграфи 1 и 2, държавите-членки следят за предоставянето на възможност на предприятията, обхванати от настоящата директива, да защитят своите интереси с подходящи средства.

Член 7

1. Когато чуждестранни автомобилни превозвачи са извършили тежки или леки повторни нарушения на разпоредбите, уреждащи автомобилните превози на товари или пътници, по целесъобразност, които могат да доведат до отнемане на разрешителното за извършване на професионална дейност като автомобилен превозвач, държавите-членки трябва да осигурят за държавата-членка, в която се е установил автомобилният превозвач, цялата информация, с която разполагат за тези нарушения и санкциите, които са наложени.

2. Ако държава-членка отнеме разрешителното за извършване на професионална дейност като автомобилен превозвач в международни превози, тя информира Комисията, която предава необходимата информация на заинтересованите държави-членки.

3. Държавите-членки си предоставят една на друга взаимна помощ във връзка с прилагането на настоящата директива.

ДЯЛ II

Взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация

Член 8

1. По отношение на дейностите, посочени в настоящата директива, държавите-членки вземат мерките, определени с настоящата директива, относно установяването на тяхна територия на физическите лица и предприятията, посочени в дял I от общата програма за премахване на ограниченията върху правото на свободно установяване ⁽¹⁾.

2. Без да се засягат параграфи 3 и 4, приемащата държава-членка, с цел да допусне превозвача до професията на автомобилен превозвач, приема като достатъчно доказателство за добра репутация или за липса на предишно обявяване в несъстоятелност —

извлечение от съдебното досие или при липса на такова, равносротно документ, издаден от компетентен съдебен или административен орган в страната по произход на автомобилния превозвач или страната, от която той идва, удостоверяващ че тези изисквания са изпълнени.

3. Когато приемащата държава-членка налага върху собствените си граждани спазването на определени изисквания за добра репутация, а доказателство, че тези изисквания са спазени не може да бъде получено от документа, посочен в параграф 2, тази държава-членка приема като достатъчно доказателство по отношение на граждани на други държави-членки сертификат, издаден от компетентен съдебен или административен орган в страната по произход на автомобилния превозвач или страната, от която той идва, удостоверяващ, че тези изисквания са спазени. Този сертификат се отнася до специфични факти, считани за релевантни от приемащата държава.

4. Когато страната по произход или страната, от която идва чуждестранното лице не е издала необходимия документ в съответствие с параграфи 2 и 3, този документ може да бъде заменен от клетвена декларация или от тържествена декларация, направена от съответното лице пред компетентен съдебен или административен орган или, по целесъобразност, пред нотариус в страната по произход на лицето или страната, от която то идва; този орган или нотариус издава удостоверение, удостоверяващо автентичността на клетвената декларация или тържествената декларация. Декларацията относно липса на предишно обявяване в несъстоятелност може също да се направи пред компетентен професионален орган в същата страна.

5. Документите, издадени в съответствие с параграфи 2 и 3 не се приемат, ако са представени по-късно от три месеца след датата на издаването им. Това условие се прилага и за декларациите, направени в съответствие с параграф 4.

Член 9

1. Когато приемащата държава-членка изисква сертификат като доказателство за финансова стабилност, тя счита съответните сертификати, издадени от банки в страната на произход или в страната, от която идва чуждият гражданин, или от други финансови органи, определени от тази страна, за еквивалентни на сертификатите, издадени на собствената ѝ територия.

2. Когато държава-членка налага върху собствените си граждани определени изисквания за финансова стабилност, а доказателството че тези изисквания са спазени не може да бъде получено по силата на документа, посочен в параграф 1, тя приема като достатъчно доказателство по отношение на граждани на други държави-членки сертификат, издаден от компетентен административен орган в страната по произход или страната, от която идва чуждестранният гражданин, удостоверяващ, че въпросните изисквания са спазени. Този сертификат касае специфичните факти, считани за релевантни от приемащата страна.

⁽¹⁾ ОВ 2, 15.1.1962 г., стр. 36/62.

Член 10

1. От 1 януари 1990 г. държавите-членки признават като достатъчно доказателство за професионална компетентност сертификатите, посочени в член 3, параграф 4, четвърта алинея, които са издадени от друга държава-членка.

2. За предприятията, оправомощени в Гърция преди 1 януари 1981 г., или в другите държави-членки преди 1 януари 1975 г. съгласно националната уредба за извършване по професионална дейност като автомобилен превозвач на товари или автомобилен превозвач на пътници във вътрешни и/или международни автомобилни превози и доколкото въпросните предприятия са дружества по смисъла на член 58 от Договора, държавите-членки приемат като достатъчно доказателство за професионална компетентност сертификатите, удостоверяващи че съответната дейност действително е извършвана в държава-членка в продължение на три години. Тази дейност не трябва да е преустановена за повече от пет години преди датата на представяне на сертификата.

В случай на юридическо лице, сертификатът, удостоверяващ, че дейността действително е била извършвана, се издава на едно от физическите лица, фактически отговорно за транспортната дейност на предприятието.

3. Сертификатите, издадени на автомобилните превозвачи преди 1 януари 1990 г. като доказателство за професионалната им компетентност съгласно действащите разпоредби до тази дата, се считат за еквивалентни на сертификатите, издадени съгласно разпоредбите на настоящата директива.

РАЗДЕЛ III

Заключителни разпоредби

Член 11

Държавите-членки определят компетентните институции и органи, които издават документите, посочени в член 8, параграф 2 и в член 9, и сертификатът, посочен в член 10, параграф 2. Те незабавно информират другите държави-членки и Комисията за това.

Член 12

Членове 8—11 се прилагат също и за местни лица на държави-членки, които съгласно Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на заети лица в Общността⁽¹⁾, осъществяват дейност като автомобилен превозвач на товари или автомобилен превозвач на пътници в качеството си на заети лица.

Член 13

1. Държавите-членки вземат мерките, необходими с оглед спазването на настоящата директива не по-късно от датите, изброени в приложение II, част Б, след консултиране с Комисията.
2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 14

Директивите, изброени в приложение II, част А, се отменят с настоящата директива, без да се засягат задълженията на държавите-членки относно сроковете за въвеждане или прилагане, предвидени в приложение II, част Б.

Позоваванията на отменените директиви се тълкуват като позовавания на настоящата директива и следва да се четат съгласно таблицата за съответствие, дадена в приложение III.

Член 15

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 29 април 1996 година.

За Съвета
Председател
W. LUCHETTI

⁽¹⁾ ОВ L 257, 19.10.1968 г., стр. 2. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2434/92 (ОВ L 245, 26.8.1992 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПИСЪК НА ПРЕДМЕТИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 3, ПАРАГРАФ 4

Минималните задължителни знания, които следва да се изискват за официалното признаване на професионална компетентност, трябва да включват предметите, изброени по-долу. Материалът, включен в тях трябва да е изчерпателен и изготвен или одобрен от компетентните национални институции. Той трябва да е съставен така, че да бъде достъпен за лица, чието образование съответства на обичайното ниво, което се достига при завършване на средно образование.

A. УЧЕБНИ ПРЕДМЕТИ, ЗА КОИТО СЕ ИЗИСКВАТ ПОЗНАНИЯ ОТ АВТОМОБИЛНИТЕ ПРЕВОЗВАЧИ, ВЪЗНАМЕРЯВАЩИ ДА ОСЪЩЕСТВЯВАТ ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ВЪТРЕШНИ ПРЕВОЗИ

Право

Елементи на гражданското, търговското, социалното и фискално право, необходими за извършване на дейността по професия, като се обърне специално внимание на:

- общите договори,
- транспортните договори, със специално внимание върху отговорността на автомобилния превозвач (естество и граници),
- търговските дружества,
- търговските книги,
- правилата, регулиращи полагането на труд, социалното осигуряване,
- фискален режим.

1. Автомобилен превозвач на товари

а) Бизнес и финансово управление на предприятието

- методи на плащане и финансиране,
- определяне на себестойност,
- режим на ценообразуване и превоз,
- счетоводна отчетност на стопанската дейност,
- застраховки,
- фактуриране,
- транспортни агенти,
- техники на управление,
- маркетинг.

б) Достъп до пазара

- разпоредби, свързани с достъпа и упражняването на професията,
- транспортни документи.

в) Технически стандарти и аспекти на работа

- тегло и размери на превозните средства,
- подбор на превозните средства,
- типово одобрение и регистрация,
- стандарти за поддръжка на превозните средства,
- натоварване и разтоварване на превозните средства,
- превозване на опасни товари,
- превозване на храни,
- основните концепции за опазване на околната среда, и по-специално във връзка с използването и поддръжката на моторните превозни средства.

- г) *Пътна безопасност*
 - закони, подзакони и административни разпоредби, приложими към движението по пътищата,
 - безопасност на движението по пътищата,
 - предотвратяване на произшествия и процедура в случай на произшествие.

2. **Автомобилен превозвач на пътници**

- а) *Бизнес и финансово управление на предприятието*
 - методи на плащане и финансиране,
 - определяне на себестойност,
 - система на тарифи, цени и условия на превоз,
 - счетоводни отчети на стопанската дейност,
 - застраховки,
 - фактури,
 - пътнически агенции,
 - управленски техники,
 - маркетинг.
- б) *Уреждане на услугите за превоз на пътници*
 - въвеждане на транспортни услуги и транспортни планове,
 - условия за предоставяне на услуги на пътниците,
 - разпоредби, свързани с допускането до и упражняването на професията,
 - транспортни документи.
- в) *Технически стандарти и аспекти на работа*
 - подбор на превозните средства,
 - типово одобрение и регистрация,
 - стандарти за поддръжка на превозните средства,
 - основните концепции за опазване на околната среда, и по-специално във връзка с използването и поддръжката на моторните превозни средства.
- г) *Пътна безопасност*
 - закони, подзакони и административни разпоредби, уреждащи движението по пътищата,
 - безопасност на движението по пътищата,
 - географски познания за маршрутите,
 - предотвратяване на произшествия и процедура в случай на произшествие.

В. УЧЕБНИ ПРЕДМЕТИ, ЗА КОИТО СЕ ИЗИСКВАТ ПОЗНАНИЯ ОТ АВТОМОБИЛНИТЕ ПРЕВОЗВАЧИ, ВЪЗНАМЕРЯВАЩИ ДА ОСЪЩЕСТВЯВАТ МЕЖДУНАРОДНИ ПРЕВОЗИ

Право

- предметите, изброени в А, по целесъобразност,
- разпоредбите, уреждащи автомобилен превоз на товари или пътници, в зависимост от вида на превозвача, между държавите-членки и между Общността и страни, които не са нейни членки, произтичащи от вътрешното право, стандартите на Общността, международните конвенции и споразумения,
- митническата практика и други формалности, свързани с контрола върху превозите,
- основните разпоредби за движение по пътищата в държавите-членки.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЧАСТ А

ОТМЕНЕНИ ДИРЕКТИВИ

(посочени в член 14)

- Директива 74/561/ЕИО
- Директива 74/562/ ЕИО
- Директива 77/796/ ЕИО

и техните последващите изменения:

- Директива 80/1178/ ЕИО
- Директива 80/1179/ ЕИО
- Директива 80/1180/ ЕИО
- Директива 85/578/ ЕИО
- Директива 85/579/ ЕИО
- Директива 89/438/ ЕИО
- Регламент (ЕИО) № 3572/90: само членове 1 и 2

ЧАСТ Б

Краен срок за въвеждане или прилагане

<i>Директива</i>	<i>Краен срок за въвеждане или прилагане</i>
74/561/ ЕИО (ОВ L 308, 19.11.1974 г., стр. 18)	1 януари 1977 г. 1 януари 1978 г.
80/1178/ ЕИО (ОВ L 350, 23.12.1980 г., стр. 41)	1 януари 1981 г.
85/578/ ЕИО (ОВ L 372, 31.12.1985 г., стр. 34)	1 януари 1986 г.
89/438/ ЕИО (ОВ L 212, 22.7.1989 г., стр. 101)	1 януари 1990 г.
74/562/ ЕИО (ОВ L 308, 19.11.1974, стр. 23)	1 януари 1977 г. 1 януари 1978 г.
80/1179/ ЕИО (ОВ L 350, 23.12.1980 г., стр. 42)	1 януари 1981 г.
85/579/ ЕИО (ОВ L 372, 31.12.1985 г., стр. 35)	1 януари 1986 г.
89/438/ ЕИО (ОВ L 212, 22.7.1989 г., стр. 101)	1 януари 1990 г.
77/796/ ЕИО (ОВ L 334, 24.12.1977, стр. 37)	1 януари 1979 г.
80/1180/ ЕИО (ОВ L 350, 23.12.1980, стр. 43)	1 януари 1981 г.
89/438/ ЕИО (ОВ L 212, 22.7.1989 г., стр. 101)	1 януари 1990 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ТАБЛИЦА ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ

Директива 74/561/ ЕИО	Директива 74/562/ ЕИО	Директива 89/438/ ЕИО	Директива 77/796/ ЕИО	Настоящата директива
Член 1, параграф 1	Член 1, параграф 1			Член 1, параграф 1
Член 1, параграф 2, първо тире	—			Член 1, параграф 2, първо тире
—	Член 1, параграф 2, първо тире			Член 1, параграф 2, второ тире
Член 1, параграф 2, второ тире	Член 1, параграф 2, второ тире			Член 1, параграф 2, трето тире
Член 2, параграфи 1 и 2	—			Член 2, параграфи 1 и 2
—	Член 1, параграф 3			Член 2, параграф 3
Член 3	Член 2			Член 3
Член 4	Член 3			Член 4
Член 5	Член 4			Член 5
Член 6	Член 5			Член 6
Член 6а	Член 5а			Член 7
Член 7	Член 6			—
			Член 1, параграф 1	Член 8, параграф 1
			Член 3	Член 8, параграф 2
			Член 4	Член 9
			Член 5, параграф 1	Член 10, параграф 1
			Член 5, параграф 2	Член 10, параграф 2
—	—	Член 4		Член 10, параграф 3
			Член 6	Член 11
			Член 1, параграф 2	Член 12
—	—	Член 5		Член 13
—	—			Член 14
Член 8	Член 7			Член 15
Приложение, част А, точка 1	Приложение, част А, точка 1			Приложение I, част А (Право)
Приложение, част А, точки 2, 3, 4, 5	—			Приложение I, част А, точка 1, букви а), б), в), г)
—	Приложение, част А, точки 2, 3, 4, 5			Приложение I част А, точка 2, букви а), б), в), г)
Приложение, част Б	Приложение, част Б			Приложение I, част Б
—	—	—	—	Приложение II част А
—	—	—	—	Приложение II част Б
—	—	—	—	Приложение III